

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπό τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρημασσοῦ», ἔξεδόθησαν εἰς αὐτοτελῆ τεύχη πεντηκοντάλεπτα αἱ ἐν αὐτῷ γενόμεναι Διαλέξεις περὶ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν τοῦ ΙΘ' αἰώνος. Μέχρι τοῦδε ἔξεδόθησαν 14 τεύχη. Ἰδιαίτερον ἔνδιαφέρον ἔχουν ἡ περὶ Ὁρφανίδον καὶ τῆς ἐποχῆς του—ἡ καὶ ἐκτενεστέρα ὅλων—διάλεξις τοῦ κ. Τ. Ἀμπελᾶ, ὡς καὶ ἡ περὶ Τερτσέτη τοῦ ἀιτιμῆτον Λ. Στεφάνου, ἴδιᾳ διὰ τὸ ἐν τέλει καταχρούμενον ἀνέκδοτον ἐκτεινές ποίημα τοῦ ποιητοῦ «Τὸ ὄντειρον τοῦ Βισιλέως» (1853). Διά τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν διαλέξεων ἀποτελεῖται πλήρης εἰκὼν τῆς παλαιοτέρας νεοελληνικῆς ποίησεως.

¶

Ο κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλους, ὁ ἀκάματος ἰστοριόδιφης, νέαν πολύτιμον ἰστορικὴν συμβολὴν εἰσφέρει διὰ τῆς μελέτης του περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ (1771—1826), ἡτὶς τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν περιοδικόν «Ἀθηνᾶ» καὶ ἥδη εἰς ἴδιαίτερον τεύχος ἐξ 110 σελίδων. Εἶναι πληρεστάτη καὶ ἐμβριθιδή ἔρευνα πάσης λεπτομερείας, ἀφορώσης τὴν ζωὴν τοῦ ἐπιφαγοῦς ἵεραρχον, συνοδευομένη ὑπὸ πλήθους σημειώσεων.

¶

Υπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Αἰδρέος Ξυγγοπούλου ἔξεδόθη ἐν ἴδιῳ τεύχει ἡ ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδῃ» δημοσιευθεῖσα περιγραφὴ Νέων Ἀλεξανδρινῶν διστειγῶν ἀναγλύφων, τριῶν τὸν ἀριθμόν, εὑρυσκομένων ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. Χ. Ἡλιοπούλου.

¶

Οδηγὸς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ν. Ἰγγλέση. Ἔτος Β' τόμος; Ε. 1916. Σελ. 1030. Παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας καὶ ἀπογοητεύσεις συνεχίζει μετά πολλῆς ἐπιμελείας ὁ κ. Ἰγγλέσης τὰς ἔκδοσεις τοῦ Ὁδηγοῦ του. Ο ἐκδοθεὶς νέος τόμος, τοῦ 1916, παρέχει νέους καταλόγους διευθύνσεων καὶ ἐπαγγέλματα, ὡς καὶ τὰς γενομένας μέχρις ἐσχάτων μεταβολάς, πρὸς τούτους δὲ προσθήκας πολλὰς συμπληρωμάτικας τὸν προεκδοθέντα τόμον. Ἐκτὸς τοῦ Ὁδηγοῦ ἀναγράφονται πυκναὶ αἱ διευθύνσεις καταστημάτων καὶ κατοίκων καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Ἐγ τέλει παρατίθενται καὶ ἀλφαριθμός πίναξ τῶν περιεχομένων, καθιστῶν εὐχρηστότερον τὸν Ὁδηγόν.

¶

Μικρότερον καὶ ὅγκον ἔνεκα τῆς ὑπεροχής των τάχατον, ἀλλ' ὅχι κατώτερον εἰς ἐκλεκτικότητα δημοσιεψιάτων ἔξεδόθη καὶ ἐφέτος τὸ «Ἡμερολόγιον» τοῦ 1917 τοῦ κ. Κ. Σκόπου, μὲ τὴν αὐτὴν φιλοκαλίαν καὶ ἐπιμέλειαν, ἥτις διέκριτε πάγτοτε τὸν ἐκδότην του. Γνωστὰ ὄγματα λογίων καὶ εὐέλπιδα λογογραφικά τάλαντα παρελαύνουν πυκνά εἰς τὰς κομψὰ σελίδας, δέκα δὲ νέα διηγήματα, τῶν κ.κ. Χρηστοβασίλη, Ράδον, Τραπεζούνη, Κωνσταντινίδου, Νιοβάνα, Βλαχογάλλη, Βουτσᾶ, Εὐστρατιάδου, Ξενοπούλου καὶ Παναγοπούλου προσαλούν πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον. Θεατρικὰ μοιόπρακτα ἔργα, ἡθογραφίαι, σάτυραι, εἰκόνες καλλιτεχνικαὶ καθιστοῦν καὶ τὸν ἐφετεινὸν τόμον περιεκτήτητον.

¶

Τὸ «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον» τοῦ κ. Ι. Βρετοῦ ἐνεφανίσθη καὶ αὐτὸ παρὰ τὰς ἀντιξόους πε-

ριστάσεις, μὲ κάποιον περιορισμὸν εἰς ἔκτασιν, ἀλλὰ μὲ τὴν αὐτὴν ποικιλίαν. Εἰς τὰς σελίδας του διηλαγνώστης εὐρίσκει πάντοτε ἐνδιαφέρουσαν ὄλην, χρήσιμον, πρακτικῶς ὡφέλιμον, συνοδευομένην καὶ ὑπὸ εἰκόνων.

¶

Αὕταντεσθε καὶ πληθυνέσθε! Ἐξεδόθησαν νέαι καθημεριναὶ ἐφημερίδες εἰς Ἀθήνας: Τὰ «Νυκτερινά νέα» ὑπὸ ἐπιτροπῆς συντακτῶν, τὰ «Ἡμερήσια νέα». ὑπὸ τοῦ κ. Β. Θεοδωρίδου, ἡ «Ωρα» καὶ ἀναγγέλλονται «Νέος Αἴών» ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Παπαντωνάκη ἡ «Πρόδος», ἡ «Δελτίς». Ἐξεδόθη καὶ μία Γαλλική, «La Verité».

¶

Ο διπλωματοῦχος τῆς νομικῆς κ. Μιχ. Χ. Άλιανός, ἔξεδωτες ἐκτενὴ πραγματείαν περὶ Ἀποπλανήσεως. Ο νεαρὸς ἐπιστήμων, κατόπιν μακρᾶς μελέτης, περὶ ἡς μαρτυρεῖη παρατιθεμένη πλονσιωτάτη βιβλιογραφία, διερευνᾷ τὸ ζήτημα ἀπὸ πάσης ἀπόφεως, ἔχων ὑπὸ ὄψει καὶ πλειστας ἔνεας νομοθεσίας. Τοῦ ἔργου προτάσσεται εἰσαγωγὴ περὶ γυναικῶν ἐν γένει καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. Ἡ μελέτη αὐτη, καὶ ὡς κοινωνιολογικὴ καὶ ὡς νομικὴ ἐργασία, εἶναι λλαγήδιαφέρουσα.

¶

Ἄπο τίνος, χάρις εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἥξατο μία εὐέλινος παραγωγὴ Ἑλληνικοῦ κοινωνικοῦ μυθιστορήματος, μή ἔχοντος τὸν τύπον τῆς λαϊκῆς ἐμμεταλλεύσεως, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ κάποιας ἀξιώσεως φιλολογικάς. Κυρίως εἰς τὴν μυθιστορογραφίαν ἥξισαν ἐπιδιόμενοι οἱ χρονογράφοι. Εἰς ἐκ τούτων παρασχών ίκανα δείγματα εὐδοκιμήσεως δ. κ. Β. Βενιαρέλλης, τῇ: «Ν. Ἡμέρα», εἰς κομψὸν τόμον ἔξεδωτα σύγχρονον μυθιστόρημα, τὰ «Νέα κορίσται», μὲ ὑπόθεσιν εἰλημμένην ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν κορυφὴν ζωῆν, ἡ όποια εἶναι ἀκόμη ἀνεκμετάλλευτο; ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς μας. Διτριγάρονται ἐν αὐτῷ τύποι γνωστοὶ τῆς ἀντιτέρους τάξεως πολὺ ἐπιτυχῶς ὁ κ. Βέκη ἥξενται νὰ εἰκονίζῃ τὰ γεγονότα μὲ τέχνην, κωροὶ νὰ διαφέρουν τὴν παρατήρησιν του αἱ λεπτομέρειαι, ἀς ὡς δημοσιογράφος εἶνε εἰς θέσιν νὰ παρακολουθήσῃ. Υφός ἀπλοῦν, μία ἀλήθεια, μία ἀναπαράστασις τῆς ζωῆς τῶν δρόμων καὶ τῶν σαλογιῶν μὲ δυνατὰς κάποτε καὶ καρτωτές θέσεις αἵλλοτε περιγραφάς μὲ μίαν ἐπικαιρότητα εἰς τὸ τέλος δις ἐκ τοῦ συγχρονικοῦ μὲ τὰς πολεμικάς ἐντυπώσεις, συντελοῦν ὕστε τὰ «Νέα Καρίτσαι» νά ἀναγνώσκονται μὲ ἀληθινὴν εὐχαριστησιν.

¶

Εἴκοσι ἔτη μετά τὸν θάνατον τοῦ Κερκυραίου λογίου Νικ. Κογεβίνα, ἐπετεύχη ἡ ἐκδοσίς τῶν ἔργων του, ὀφειλομένη εἰς τὴν νίκην στοιχγήν. Ο Κογεβίνας ἦτο γνωστός εἰς τοὺς φιλολογοῦντας ὑπὸ τὸ φενδύνυμον Γλαῦκος Πόντιος. Η ἐργασία του εἶναι μεταφραστικὴ καὶ μόνον μίαν πρωτότυπην μελέτην, καὶ αὐτὴν ἀτελείωτον ἀφῆκε, περὶ τοῦ ποιητοῦ Βηλαρᾶ. Ο Κογεβίνας, φίλος ἀφοσιωμένος τοῦ Ποινιλᾶ συνεμερίζετο τὰς φιλολογικάς του δοξασίας. Εἰς τὰ ἐκδόθέντα ἔργα του, ὡς προτάσσεται σύντομον βιογραφικὸν σημειώματα τῆς κ. Ε. Δενδριγοῦ, περιελήφθησαν ὅλαι αἱ μεταφράσεις του, αἱ δοποῖαι κρίνονται ὡς ἐπιτυχεῖς, ὅλαι σχεδὸν ἔμμετροι, εἶναι δ' αἱ ἔξης. Τοία εἰλεγεῖται τοῦ Τιβούλλου, ἐν ἐλεγεῖται καὶ ἡ «Ἴστιγένεια ἐν Ταύροις» τοῦ Γκαΐτε, δύο ποιήματα καὶ δύο πεζά τοῦ Σίλλερ, ἐν ἀπόσπασμα τοῦ Προμηθέως λυομένου,

τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Μαντέόν ἔτες χρόνος ἐκ τῆς Τραγῳδίας «Ο Αδέλφης», δύο ποιήματα τοῦ Χέν, ὁ περὶ κολακείας χαρακτήρα τοῦ Θεοφράστου καὶ τοῦ Φιδενζούσιου μία δημιλία ζώου. Ἐν τέλει δημιουργεῖται ἡ περὶ Βηλαρδᾶ αἰσθητικὴ μελέτη.

Τὰ «Γράμματα τῆς Ἀλεξανδρείας προσέθεσαν εἰς τὴν γεοελληνικὴν λογοτεχνίαν νέον ἔφορον, τὰ «Σονέττα» τῆς Κερκυραίας λογίας κ. Εἰρήνης Δενδρινοῦ, τὸ γένος Ζαβιτσάνου. Εἰς τὸ δυσκολότερτον αὐτὸν τεχνικῶν είδος τῆς ποιήσεως, τὸ σονέττον, ἡ κ. Δενδρινοῦ ἀπεδείχθη δεξιωτάτη. Οἱ στίχοι τῆς ἔχουν πολλὴν μελαγχολίαν, ἐμπνευσθέντες εἰς στιγμὰς θλιβερᾶς ἐγκαρτερήσεως. Ἰδίως τὸ εἰς τὸν θάνατον τοῦ παιδιοῦ τῆς εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς συλλογῆς. Εἰς τὰ σονέτα τῆς κ. Δενδρινοῦ φαίνεται κάποια ἐπίδρασις τοῦ Πετρόπαλου, τοῦ κατ' ἔξοχὴν σονεττογάρφου καὶ τοῦ ὄποιον τρία σονέτα παραδέτει ἐν μεταφράσει. Λιαφαίνεται δύμως πάντοτε μία εὐγενής ἀντίληψις ἔχουσα κάτι ιδικόν της, τὸ ὄποιον ἐξιδανικεύει ἐπλεκτὴν αἰσθητικὴν διάθεσις, ἥνωμένη μὲν μιαν βαθυτέρων σκέψιν, εἰς μίαν ἀφροδίτιν ίδεας καὶ μορφῆς.

Υπὸ τῆς «Revue littéraire et Artistique» εἴσεδό θη ποίημα τοῦ κ. Chément Chanteleube, φέρον τὸ τίτλον «La Melée». Τὸ ποίημα είναι ἡρωϊκόν, τὸ ἐνεπνεύσθη δὲ ὁ ποιητὴς ὑπηρετῶν εἰς τὸν μαχόμενον στρατόν.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Πρὸς τὸν κ. κ. ὑδρολήπτας τῆς πόλεως
«Ἀθηνῶν»

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδρολήπται ὅπως προσέλθουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου καὶ καταβάλωσι τὸ ὑγιτίου τοῦ ὄποιος τρέχοντος ἔτους, καθόσον ἐν ἐναγτίᾳ περιπτώσει ἡ ὑδραυλικὴ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ὄποιος.

(Ἐπ τὸν ὑδραυλικὸν τμῆματος τοῦ Δήμου
«Ἀθηνῶν»).

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

1916—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην)	Ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν	400,000
κλήρωσιν)	Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν	200,000
“Εκαστον ἀκέραιον γραμμάτιον τιμάται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμμάτιον τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς.		

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν δλφ
1	ἕξ	80,000	80,000
1	ἕξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ ποώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1916 ἢ δευτέρᾳ τῇ 24 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1916, ἡ τρίτη τῇ 26 Ιουνίου (9 Ιουλίου) 1916, ἡ τετάρτη τῆς 25 Σεπτεμβρίου (8 Οκτωβρίου) 1916, ἡ πέμπτη τῇ 27 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1916 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1916 (13 Ιανουαρίου 1917).

Δι' ἑκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἵδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἴσχουντα δι' ὀλόληγον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμμάτιον, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἄμοιβαί, ὅν δὲν ἔχεται η πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπόλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὅπουνγειον τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἡ τιμήματα γραμμάτιον ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 οἱ, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἡ τιμήματα γραμμάτιον ἀξίας χιλίων δραχμῶν τούλαχιστον, παρέχεται ἔκπτωσις 10 οἱ, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμμάτιων καὶ τιμήματων γραμμάτιον, παρέχεται ἔκπτωσις 5 οἱ.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἡ ζήτησιν γραμμάτιων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείον τοῦ Εθνικοῦ Στόλου καὶ τὸν Ἀρχαιοτήτων, Ὅπουνγειον Οἰκονομικῶν.

Ο Διευθυντής Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ